

En cas de no haver-ho fet, són els familiars els que han de decidir sobre la voluntat de donació. Per aquest motiu, és important dedicar un temps a decidir si vols ser donant i compartir la teva voluntat amb els teus familiars i amics. Així, si es dona el cas, ells no hauran de decidir per tu i només caldrà que comuniquin al personal de l'hospital la teva voluntat.

Quan pot tenir lloc la donació? La prioritat és, per davant de tot, salvar la vida de la persona.

L'equip mèdic sempre farà tot el possible per salvar la teva vida o la del teu ésser estimat.

Si, malauradament, tots els esforços per salvar aquesta vida han estat infructuosos, la donació d'òrgans i teixits s'inicia quan:

- / la mort de la persona ha estat certificada;
- / s'han descartat contraindicacions mèdiques;
- / la família del difunt ha signat el consentiment a la donació per representació, i
- / i no figuren aspectes legals que impedeixin la donació.

Respecte La donació d'òrgans i teixits no desfigura el cos i el tracta amb un respecte màxim.

L'extracció dels òrgans del cos del donant es realitza amb la màxima cura i respecte. La família pot veure el cos després de la intervenció i iniciar les accions pròpies del seu ritu funerari.

Com fer-se donant?

Fer-se donant és tan senzill com prendre la decisió i fer-ho saber a la família i als amics

Quan una persona es planteja la possibilitat de ser donant i decideix fer donació dels seus òrgans i teixits amb la finalitat que siguin trasplantats per ajudar altres persones, la primera cosa que ha de fer, i la més important, és **comunicar la seva decisió a la família i els amics**. Arribat el cas, ells seran els primers a qui es consultarà la possibilitat de la donació, tot esperant que es respecti la voluntat de la persona donant.

A més, si es vol evidenciar la voluntat de ser donant, també es pot:

- / Emplenar el carnet de donant.
- / Redactar el document de voluntats anticipades.
- / Activar la casella de donació a l'apartat de voluntats i donacions de La Meva Salut (<https://lamevasalut.gencat.cat>), amb la qual cosa, també, s'enregistra a la història clínica compartida i és visible per als professionals sanitaris.

Aquestes tres opcions ajuden a testimoniar la decisió presa.

Contacte

061 Salut Respon

ocatt@catsalut.cat

Més informació

trasplantaments.gencat.cat

Setembre 2022. © Generalitat de Catalunya. Departament de Salut. DL B 13817-2017

LA DONACIÓ D'ÒRGANS I TEIXITS

Guia sobre la donació d'òrgans i teixits i l'islam

La donació és un regal de vida per a algú que està esperant un trasplantament.

La donació és un acte voluntari, altruista, solidari, generós, confidencial, gratuït i sense ànim de lucre, que queda garantit per llei. És un dels actes més meravellosos que un ésser humà pot fer per altres persones.

El donant cadàver és aquell on la donació es produeix després d'una mort encefàlica (cerebral) o d'una mort en assistòlia (cardíaca), causada principalment per un ictus, un traumatisme greu, una anòxia cerebral o una aturada cardíaca.

Els òrgans que es poden donar són els ronyons, el fetge, el cor, els pulmons, el pàncrees i l'intestí. Els teixits com la pell, els ossos, els tendons, les vàlvules cardíacques, els vasos sanguinis i les còrnies, també es poden trasplantar.

Els donants vius són familiars o persones molt properes al receptor que decideixen cedir-li, de forma desinteressada, un òrgan (un ronyó) o una part d'aquest (un lòbul del fetge). També es poden donar en vida teixits o cèl·lules, com és el cas de la medul·la òssia.

Per què és important pensar en la donació d'òrgans i teixits? Un sol donant pot arribar a salvar la vida a 8 persones!

Tots els pacients que moren a un hospital poden ser possibles donants d'òrgans i teixits si no presenten, a priori, contraindicacions mèdiques per ser-ho. En aquests casos, els coordinadors de trasplantament pregunten a la família del difunt si en vida havia expressat la voluntat de ser donant.

L'islam a Catalunya

La comunitat islàmica catalana està formada per unes 500.000 persones, en molts casos originàries d'àrees com el Magrib, l'Àfrica subsahariana o el subcontinent indi.

Es tracta d'una comunitat àmplia i heterogènia, que malgrat que comparteix una mateixa doctrina pot discrepar a l'hora de posicionar-se davant de determinades qüestions. En aquests casos cal remetre's als dictàmens jurídics emesos pels savis religiosos.

La donació des de la perspectiva islàmica

La doctrina islàmica dona una gran importància a les accions de caritat i, en general, a l'ajuda d'aquells que es troben en situació de necessitat. Fer aquesta mena d'actes es valora com una forma d'adoració a Déu. En particular, la salvació d'una vida es considera com un dels actes més elevats que pot dur a terme qualsevol musulmà.

En aquest sentit, cal destacar que importants líders musulmans s'han posicionat a favor de la donació d'òrgans.

Així mateix, hi ha un consens pràcticament absolut en la inexistència de qualsevol impediment religiós a l'hora de rebre òrgans.

Què diuen els textos sagrats?

"I qui salvés una sola vida, fos com si hagués salvat la vida a la humanitat." (Alcorà 5:32)

"Mai no obtindreu pietat estable i vida virtuosa si no gasteu [per la religió de Déu] part de la riquesa que teniu ara, del que estimeu. I Al·là, Déu, sí que coneix i sap molt bé el que gasteu!" (Alcorà 3:92)

"Quan un home mor, totes les seves accions es desprenen d'ell, exceptuant-ne tres: la caritat [continua], el coneixement del qual hi ha beneficis i els fills virtuoses que resen per ell." (Sahih Muslim)

"Aquell que dugui a terme una bona obra, la seva recompensa serà multiplicada per deu o fins i tot més." (Sahih Muslim)

En particular, la salvació d'una vida es considera com un dels actes més elevats que pot dur a terme qualsevol musulmà.

La doctrina islàmica dona una gran importància a les accions de caritat i, en general, a l'ajuda d'aquells que es troben en situació de necessitat.